

ความรักของดอกไม้และใบไม้

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ย. 2552

.....เมื่อนานมาแล้วดอกไม้มีแต่สีขาว
แต่สวนใบไม้นั้นมีหลากหลายสีสน
และทั้งสอง มีใต้อยูบนต้นเดียวกันตั้งเช่นทุกวันนี้
ขณะที่ใบไม้หลากหลายสีมีความสุข สนุกสนาน
ดอกไม้สีขาวกลับอยู่อย่างเงียบเหงา ไม่มีความสุขเลย
ดอกไม้น้อย เฝ้ารอคอยบางสิ่งทีอาจจะเกิดขึ้น
และทำให้เธอมีชีวิตชีวาขึ้นได้บาง เธอจะเฝ้ามอง
ไปที่ใบไม้ บางครั้งก็เฝ้ารอคอยจะเป็นสวนหนึ่ง
ในสีสนเหล่านั้นบาง

จนกระทั่งวันหนึ่ง ใบไม้เกิดมีความรู้สึกเบื่อใน
การมีสีสนของตนเองขึ้นมา เมื่อหันไปเห็นดอกไม้
น้อยสีขาวบริสุทธิ์ดอกหนึ่ง ดอกไม้ก็เกิดความ
หลงใหลในความอ่อนหวาน ของดอกไม้สีขาวนั้น
และก็ พบว่า ดูเหมือนดอกไม้จะชอบความเหงาเอาไว้
"ทำไมเธออยู่เงียบเหงาจัง ทั่วๆที่เธอก็มีสีขาว
สวยบริสุทธิ์อย่างนี้" ใบไม้เอยถามด้วยความเอ็นดู
ดอกไม้ยิ้มแป้นใจ แต่ก็ตอบกลับไปว่า

"สีขาวอย่างฉันหรือสวยงาม ฉันอยากมีสีสน
สดใสอย่างเธอบ้างจัง"

ใบไม้รู้สึกว่าจะต้องทำให้ดอกไม้มีความสุขให้ได้

"ดอกไม้ฉันจะดูแลเธอเองนะ ฉันจะ
แต่งเติมสีสนในชีวิตให้แกเธอเอง"

หลังจากนั้น ใบไม้ก็ดูแลดอกไม้ของเธอด้วยความ
ความรัก ทุกสิ่งที่เขาทำ ถูกถ่ายทอดเป็นสีสนสวยงามให้แก่ดอกไม้
จนในที่สุด ดอกไม้ก็กลับกลายเป็นสีสนสดใสสวย
งดงาม ในขณะที่สีของใบไม้กลับเหือดหายไป เหลืออยู่เพียงสีเขียว
แล้ววันหนึ่ง เมื่อดอกไม้มองลงไป ในลำธารน้ำใส
และได้เห็น เงาของเธอเอง ได้เห็นสีสดใสของตัวเอง
แต่เมื่อหันไปมองใบไม้ก็ พบว่า เขากลายเป็นใบไม้
สีเขียว แต่ก็ดูเหมือนจะให้ความรู้สึกที่อบอุ่นสำหรับเธอมาก
"ใบไม้จะ ฉันเสียใจ ที่ฉันแยงสีเขียวๆในชีวิตของเธอมา"

ใบไม้ยิ้มอย่างอ่อนโยน
"อย่าคิดอย่างนั้นสิ ทุกวันนี้ฉันไม่ต้องการสีสน
อะไรอีกแล้วแหละ เพราะเธอคือสีในชีวิตของ ฉัน
และฉันก็มีความสุขมากนะที่เห็นเธอมีชีวิตชีวาขึ้น"
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ดอกไม้และใบไม้ก็มาอยู่
รวมกันเป็นต้นไม้ที่เต็มไปด้วยรัก ความอบอุ่น
และก็เติบโตขึ้น พร้อมๆ กับบทรากของความผูกพัน
ซึ่งดอกไม้และใบไม้ได้แบ่งปันแก่กันและกัน

ตั้งนั้น ทุกครั้งที่เรามองสีเขียวของใบไม้
ก็จะรู้สึกอบอุ่น และสบาย ตา นั้นก็มาจาก
"ความรัก" ของใบไม้ที่ถ่ายทอดและแต่งเติม
สีสนแห่งชีวิตให้แกดอกไม้
และที่ดอกไม้บางดอกยังคงมีสีขาว บริสุทธิ์
อยู่ ก็คงเพราะอยากรจะให้ความอ่อนหวาน
ละมุนละไมนั้นยังคงอยู่คู่โลก นั่นเอง

...ลองมองกลับมาที่ตัวเรา ทุกวันนี้ เราต่างแก่งแย่งชิงดี
มองเห็นแต่ตัวเองก่อน ...มองอีกทีดีไหมบางทีการใหญ่ การแบ่งปัน มีน้ำใจ
อาจจะทำให้คุณรู้สึกดีอย่างที่คุณไม่ใคร่รู้สึกมานานแล้วก็ได้

เธอนั้นเป็นเช่นดังดอกไม้

ผลิบานไหว ให้โลกสวยงาม

ดอกไม้คนจนมีคนได้ถาม

ถึงความงามน้ำใจของเธอ

เมื่อต่อสู้อย่อมมีเจ็บปวด

รื้อหนามรูดกั้นขวางเสมอ

สู้ไม่หวั่นถ้าฉันมีเธอ

สู้เสมอมีเธอเคียงกาย

หากท้อแท้หมดหวังไปบ้าง

ให้ความหวังให้กำลังใจ

เพื่อตัวเธอก้าวสู่หลักชัย

เมตตาไว้เห็นใจคนดี

เมื่อต่อสู้อย่อมมีเจ็บปวด

รื้อหนามรูดนั้นคอยกั้นขวาง

นี่แหละเขาเรียกหนทาง

สู่ความหวังไปยังความดี

